

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 20. De humilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Deum. Secundò in fervore, qui actiones mi- Augustus.
nimas multùm elevat, eásque perfectas
redit, quæ aliunde satìs imperfectæ vide-
bantur.

Statue tibimet juxta monitum directoris tuò
ex hisce regulis ordinem diurnum facere, eum-
que sequi.

Corroboratúsque est Ioatham, eò quòd
direxisset vias suos coram Domino. Pa-
ral. 2. c. 27. 6.

Omnia, quantò magis ordinata sunt,
tantò magis utique bona sunt. Aug.

D I E S X X .
D e H u m i l i t a t e :

I.

S Alutem æternam non consequemur, si
prædestinati non sumus : prædestina-
ti verò esse non possumus, si Christo simi-
les non sumus : at similes ei non sumus, si
humiles non sumus ; neque humiles esse
possumus, sine nostri despiciētia; nam, ut
magnus æquè, ac humiliis Bernardus ait,
cujus hodie festa dies agitur, incassum la-
boras humilitatem acquirere alio medio,
quàm tui abjectione. Quì igitur fit, ut
tanto cum horrore eam fugiam? heu me!

fru-

Augustus.

frustrà eam fugio; vel invitum me sequetur, umbræ similis, quæ sequitur fugientes se. Ea mihi obveniet à creaturis, à Deo, & à me ipso. In me ipso tantam me abijciendi causam invenio, ut à me separare me deberem, quò me à mei depressione eximerem. Cùm igitur illam evitare nequeam, cur non laborem inde profectum haurire, eam, si non cum gaudio, saltem cum patientia acceptando? Divus Bernardus vir ille admirabilis, qui tantam gloriam merebatur, quémque gloria sequebatur, eandem fugitabat, & incredibili amore sui despicientiam consectabatur. Et ego, qui nil nisi despici mereor, gloria in hio. Quanta iniquitas?

II. Verum est: nihil acerbius naturæ accedit, nihil rationi, propensionibusque nostris magis adversatur, quam contemnit; sed fidei nostræ nihil magis congruit; nihil magis conveniens est luminibus gratiæ, quæ nostri depressionem oculis mentis proponit, velut unum è tutissimis medijs, salutem nostram non solum in tuto collocandi, Deique, gloriam suam in ultronea hominis despicientia constitueris, honorem magnopere promovendi: verum etiam Christo, cuius vita continua fuit sui depressio, similes evadendi, ejus amorem,

qua

quo solos suos imitatores dignatur, pro- Augustus.
merendi; ac denique nostrum vicissim per-
quàm difficiili proprij honoris sacrificio ei
testificandi. Si tantùm virtutis non ha-
beamus, ut nostri contemptum amemus;
exemplo S. Bernardi, tantum saltem ha-
beamus fidei, & rationis, ut illum sine
murmuratione perferamus. Non est, ni-
si amor tuus, mi Domine, & quidem amor
generosus, qui me ad mei despicientiam,
quam tu tenerimè amasti, animare possit:
sed nihil quoque est, exceptis mei contem-
ptu, & ærumnis, quod certissimum sit mei
in te amoris argumentum: omnia alia, vel
debilia, vel dubia sunt.

III. Videor mihi, Domine, longo jam
tempore ingens sentire desiderium, amo-
rem tibi meum comprobandi; cùm mei de-
spicientia argumentum potentissimum
turissimumque sit, quod offerre tibi possum,
incipit illa mihi hanc ob causam amabilis
videri. Qui ergo sit, ut ab ea tantopere
abhorream, & simul eam, ut mihi videtur,
amare velim? cur mihi subinde desideria
illam amplectendi per modos occultos tua-
rum depressionum, per generosum contem-
ptum æstimationis hominum, & sincerum
depressionum amorem impertis, si illam
& me non exigis? si verò illam exigis, cur
mihi

Augustus.

mihi tantam relinquis ab ea aversionem ? Aufer à me vel hos animi sensus , vel hanc aversionem ; vel potius vires ad eam superrandam mihi suppedita. Da mihi gratias potentes , quas concessisti S. Bernardo , quæ ipsum in medio tantæ gloriæ tam perfectè humilem reddidere.

Nihil magis humilitatem inspirare tibi debet, quam horror , quo tui despicientiam aversaris ; cum nulla res melius ostendat , quam parvum nimi tui sensus similes sint Christi sensibus.

Quantò magnus es , humilia te in omnibus , & coram Deo invenies gratiam.
Eccli. 3. 20.

Humilitatis virtutem si appetis , viam non fugias humiliationis. Bern.

DIES XXI.**De Vera , & Falsa Pietate.****I.**

*Matth. 5.
20.*

Nisi abundaverit justitia vestra , inquit filius Dei , plus , quam scribarum , & Phariseorum , non intrabis in Regnum Cælorum. Quibus verbis Servator nobis falsam pietatem genuinè depingit , omnésque ejus notas in moribus Phariseorum proponit , simulque veræ pietatis proprietates ostendit. Pha-